

همه طلبکار دانستن و
 نترسید . منع کودک از خواسته‌های نا معقولش
 عقده ایجاد نمی کند ، بویژه که شما باتذکر تواءم با
 خیرخواهی به او تفهیم کنید که برآورده کردن
 فلان توقعش ممکن و یا به مصلحت او نیست
 وانگهی کودکان افرادی ساده ، زودباور ، سریع -
 الرضا ، و فراموشکارند ، او را از چیزی باز میدارید
 وبامحبتی و بوسه‌ای به هدف دیگری سوقش
 می دهید .

خواهر زهرا - ش - اصفهان

فراموشی کودکان تاحدودی طبیعی است
 بویژه حفظ مباحثی که کودک از آن احساس
 منفعتی نکند و هم در برخی از سنین فراموشی
 کودکان قابل پذیرش است مثل فراموشی در
 سنین ۷ و ۸ که نسبت به سنین دیگر بیشتری -
 شود .

ولی اگر فراموشی در مقایسه با دیگر کودکان
 بسیار بود باید بدنبال ریشه و علت رفت و
 هرچه زودتر به درمان آن پرداخت . ممکن است
 این امر ناشی از ضربات وارده بر سر کودک باشد
 (مثل توستی زدن به بچه‌ها) یا وجود تومورهای
 در مغز ، بیماری صرع یا وجود عفونت در خون
 و یا وجود مسمومیت ها . در همه این احوال
 چاره جویی سریع ضروری است . در این
 فراموشی ها حد آن بمیزانی است که نمی داند
 چند دقیقه قبل چه خورده؟ چه اتفاقی افتاده
 است .

خواهر اکرم - ل - اهواز

براساس نظام تربیتی اسلام و هم بخاطر

روانشناس پایخ مید

خواهر ج - الف - تهران

این خطاست که برخی فکر کنند همه
 نیازهای کودکان را باید بدون چون و چرا
 برآورده کرد که او عقده‌ای نشود . درچنان
 صورت شما برای پیشگیری از بروز خطری
 عارضه دیگری را برای کودک پدید آورده‌اید
 و آن عارضه ناز پروردگی ، پرتوقعی ، وبه
 دنبال آن زود رنجی ، حساسیت ، خود را از

مسأله‌ای نخواهید داشت و فردی معقول و مؤدب خواهد بود.

برادر علی - ر - ک - مشهد

فرزند شما اینک در سنین ۱۳ و ۱۴، یعنی سنین نوجوانی است. برای خود — مردی است. بیداری هائی برایش پدید آمده اهل منطق و استدلال شده است. دیگر به مصلحت شما و او نیست که برخوردی مستبدانه و خش با او داشته باشید. توصیه اسلامی ایس است که بتدریج زمینه را برای معاونت و وزارت او باید فراهم کرد. انس و تقا هم، بحساب آوردن او، تذکر تواءم با خیرخواهی در صورت لغزش او و اعلام محبت خود به او از اصول تربیت در این سنین است و این امر مانع آن نیست که بازبانی گرم و صمیمانه از او اطاعت بخواهید.

خواهر لیلا - ب - زاهدان

کنگ زدن، برخورد های سخت و خشن، بی اعتنائی و قهر با کودک حسود مشکل او را حل نخواهد کرد. اساساً "حسادت او بخاطر این است که احساس کمبود محبت دارد، گمانش این است که شما محبت را از او دریغ داشته‌اید حال که او را کنگ می زنید حدس و فرض او را ثابت کرده‌اید.

راه عافلانۀ این است او را در کنار بگیرد او را بغل کنید، ببوسید، مورد نوازش و پذیرش قرارش دهید. مطمئنش کنید که از مهر و محبت شما به او کاسته نشده، اگر به کودک خردسال لطفاً "ورق بزنیه

شرایط و مصالحی که روانشناسان تربیتی بدان توجه کرده‌اند، سپردن کودک، به مهدکودک‌ها راجع از منی شمارسم. اصل بر این است طفل در سنین قبل از دبستان در محیط خانه و در کنار مادر و همراه و همپای او باشد و از مهر و محبت او بهره گیرد و هم از طریق او با زبان و جهان و پدیده‌های آن آشنا گردد.

در مواردی که مادر دچار بیماری مزمن است اختلال عصبی دارد، کارمند است، حال و حوصله کافی برای مهرورزی به کودک را ندارد یا مادر از دنیا رفته و طفل در کنار نامادری است و یا مادر افسردگی روانی دارد، محیط خانه سرد و خاموش است، و در آن صورت مهد کودک تجویز می شود. باید مادران این آمادگی را در خود بیابند که خود امر سرپرستی فرزندان را برعهده گیرند و طفل را به دست پرستاران کارمند نسپارند.

خواهر عاطفه - م - شیراز

ریشه و اساس بسیاری از ادا درآوردن ها دلقکی ها، در میان حرف دیگران دویدن ها و حتی لوس بازی ها در بین جمع، خندیدن های بی حساب، نوک زبانی صحبت کردن کودکان، و حتی ادبیت ها و بهانه گیری های آنان حاکی از عدم ارضای عاطفی و نشانه کمبود محبت است. فرزندان را باید بوسید، نوازش کرد در میان جمع بحساب شان آورد و حتی در مواردی باید به آنها میدان داد که خود نمائی کنند شعری را که حفظ کرده‌اند در میان جمع بخوانند سوره‌ای را که یاد گرفته‌اند با صدای بلند بخوانند و تحسین و آفرین بشنوند. در چنان صورتی خواهید دید که در رابطه با فرزندان

خود بیشتر می رسید بدان خاطر است که نیاز او به رسیدگی بیشتر است . به او بگوئید تو می توانی بدوی ، می توانی حرف بزنی ، می - توانی غذای خود را خودت بخوری ، اما او نمی تواند ، پسر من و تو باید به او کمک کنیم تا او هم مثل تو بزرگ شود .

تهران - خانم افسانه . م

دیگری از قبیل فشار عاطفی ، ناراحتی روحی تغییرات مهم در زندگی و امثال آن هم موجبات بی علاقتی به درس را فراهم می کند ، که در هر یک از این حالات هم باید نسبت به رفع مشکل او اقدام نمائید .

ناثین . خانم اکرم . چ

اینکه دختر ۸ ساله شما به منزل دوستانش با اکراه می رود و یا از رفتن به خانه آنها سرباز می زند کاملاً " عادی " است . دختر ۸ ساله باید به مادر اتکاء داشته باشد . شروع زندگی استقلالی در جوامع مختلف بستگی به آداب و رسوم فرهنگ ، مذهب ، جنس و امثال آن دارد . به این علت نمی توانیم دقیقاً " به شما بگوئیم که زندگی استقلالی آنهم در دختران از چه سنی باید شروع شود . بنابراین بهیچوجه احساس دلهره و اضطرابی از این بابت نداشته باشید و توصیه ما هم به شما اینست که او را در این سن تشویق و ترغیب به تنها رفتن به خانه دوستانش ننمائید .

از اینکه دختر ۹ ساله شما هیچگونه علاقه‌ای به درس ندارد نباید بگذارید ترک تحصیل کند تا به خود آید . ترک تحصیل هرگز موجب آگاهی یک دختر ۹ ساله نمی شود ، بهتر است به جای ترک تحصیل در پی یافتن علت بی علاقتی او به درس برآئید . عدم علاقه به درس گاهی به علت عقب افتادگی تحصیلی است . به عبارت دیگر دانش آموز ضعیف وقتی از کلاس عقب افتاد دیگر مطالب معلم را درک نمی کند و همین درک نکردن مطالب باعث بی علاقتگی به درس می شود . در این صورت باید او را از لحاظ درسی تقویت کنید تا به دانش آموزان کلاس خود برسد . این مساله نه در بچه ها بلکه در بزرگترها هم صادق است . به عنوان مثال شما که زبان روسی نمی دانید اگر بهترین آنستار نویسندگان روسی را که در روی نواری ضبط شده برای شما پخش کنند نه تنها علاقه‌ای نشان نداده بلکه اظهار انزجار هم می کنید . در مورد بچه ها هم همین اصل صادق است وقتی که درسی را نمی فهمند نسبت به آن درس و مطلب بی علاقه می شوند . ولی همیشه سنگینی درس موجب بی علاقتی نیست علل

